Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

COSMIN NEIDONI

VIAȚA LA 40 DE ANI

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

COSMIN
NEIDONI

VIAȚA LA 40 DE ANI

Libris
EDITORIAL
Respect pentru oameni și cărți

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Director editorial: Dana Anghelescu
Design: Irinel Merluşcă

© Libris Editorial, 2017

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
NEIDONI, COSMIN-TIBERIU
Viaţa la 40 de ani / Cosmin-Tiberiu Neidoni. - Braşov :
Libris Editorial, 2017
ISBN 978-606- 8814-69- 8
821.135.1

Libris Editorial
Str. Mureşenilor, Nr. 14, Braşov, România
Tel: 0268 477 799
E-mail: editura@libris.ro

Libris Distribuție – Librăria Șt. O. Iosif
Tel: 0268 477 799
E-mail: office@libris.ro

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Mamei mele, Anastasia
și fiicei mele, Antonia!

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Dacă Dumnezeu mi-ar face cadou o bucăţică de viaţă, m-aş îmbrăca foarte modest, m-aş întinde la soare, lăsând la vederea tuturor nu numai corpul, ci şi sufletul meu.

Gabriel Garcia Marquez

Vine un ceas al unei vieţi când îţi rămâne, printr-o singură fereastră, o singură priveliște, oricare ar fi ea. Citește atunci câte ai văzut cândva, sau măcar amintește-ți, și ai să crezi că vei fi fost cândva o pasăre sau însuşi vântul.

Petru Creția

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

(De)spre farmecul imperfecțiunilor

Există, așa sunt înclinat să cred, un farmec al imperfecțiunilor, un miraj nedefinit al stângăciei umane. Stângăciile, ca și timiditatea, au un farmec discret prin surprizele pe care le provoacă, prin panica naivă pe care o răspândesc uneori. Desigur, dacă se manifestă în limite rezonabile.

În ordinea umană nu există perfecțiune, există doar o legitimă și constantă aspirație spre lucrurile bine făcute. Suntem, chiar și în imperfecțiunile noastre, o dovadă a unei rânduieli metafizice de ordin superior.

Nimic din ceea ce ne este dat să trăim, niciun sentiment uman nu are amprenta desăvârșirii. Nu iubim desăvârșit, nu trăim desăvârșit, nu ne îndrăgostim desăvârșit, există o fantă de lumină prin care se strecoară în toate actele noastre penumbra firavă a nedesăvârșirii. Dar prin fanta asta noi zâmbim cerului și el ne zâmbește nouă.

A iubi sau a fi fericit nu are de-a face cu perfecțiunea, ci mai degrabă cu arta îngăduinței, arta de a nu complica peste măsură lucrurile, de a ști să te bucuri de ele așa cum îți sunt date, în imperfecțiunea lor. Mi se pare o dovadă de înaltă înțelepciune – nu sunt din păcate în posesia ei – să înveți

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

să-ți iubești aproapele nu în momentele lui de triumf, nu atunci când are dreptate, ci mai ales atunci când greșește. Noi, oamenii, avem nevoie de iubire atunci când o merităm cel mai puțin.

În raport cu ceea ce am trăit nici noi și nici zeii nu mai pot schimba nimic. De la antici, prin filiera lui Nietzsche, a ajuns la noi o expresie care mă înduioșează: *Amor fati*. Destinul, atunci când nu îl poți schimba, trebuie să înveți să îl iubești. Este al tău! Traiectoria noastră vitală nu este nici rectilinie și nici uniformă, seamănă mai curând cu mișcarea browniană, aparent haotică!

Fiecare dintre noi este compus din mai multe părți, fiecare cerând să se exprime. E greu să te păstrezi constant într-o stare de echilibru când fiecare parte din ceea ce suntem își are impulsurile ei. Inima noastră își are și ea propriile ei rațiuni și impulsuri. O inimă frântă, făcută țăndări, nu e mai puțin valoroasă atât timp cât fragmentele ei încă mai pulsează.

Mi-a plăcut un gând din „Plânsul lui Nietzsche" – apropo un roman fermecător al lui Irvin Yalom – care sună cam așa: „trebuie să ai în tine haos și frenezie pentru a da naștere unei stele care dansează".

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Între a avea dreptate și a avea liniște, aleg liniștea

Am apreciat de fiecare dată eleganța rară a acelor oameni care nu au vorbit de rău pe nimeni niciodată, găsind, dimpotrivă, partea frumoasă a fiecăruia. Cred că este o superioritate fină, de tip aristocratic, să-ți stăpânești demonii ființei tale de așa manieră încât să știi, fără urmă de resentiment, fără răutate, să vorbești calm și (de)spre cei care îți sunt potrivnici. Mie, la drept mărturisind, nu îmi reușește de fiecare dată performanța de a rămâne, în ciuda oricăror mefiențe, imperturbabil.

De un timp încoace, când am de ales între a avea dreptate și a avea liniște, aleg, fără ezitare, liniștea. Îmi reamintesc, fără un efort prea mare, Glossa lui Eminescu și îndemnul lui Kazantzakis, acela de a nu aștepta nimic, de a rămâne, în schimb, mereu liber. Pornirea insațiabilă de a avea dreptate cu orice preț, de a demonta, cu rafală argumentativă, orice opinie contrară nu poate fi însemn al înțelepciunii. Există, firește, excepții notabile. Cunoscând „de ce-ul" propriei existențe, vorba lui Frankl, omul poate îndura mai ușor asperitățile vieții. Un om puternic își arată măreția nu pedepsind, nu vorbindu-i pe alții de rău, nu sfidând sclipirile adamante ale inimii și nici prin încordarea pieptului, ci prin calitatea formidabilă de a

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

nu fi răzbunător atunci când nimic altceva nu pare mai la îndemână, virtutea, altfel zis, de a rămane bun prin exercițiul răbdării. Nu este decădere să înduri o nedreptate, decăderea constă în a voi să învingi, renunțând la onestitate. Datoria cea mai înaltă a omului este, finalmente, simplă: a lumina viața altora, dându-i o semnificație, cu viața care i s-a dat.

Avem, am înțeles târziu asta, multe libertăți și resurse. Una dintre libertățile fundamentale ale omului, după pierderea succesivă a tuturor celorlalte este libertatea salutară de a-și alege propria atitudine, propriul mod de a fi chiar și în cele mai aspre condiții. Remarcați, vă rog, faptul că una dintre cele mai tulburătoare cărți, „Jurnalul Annei Frank", definitorie pentru literatura sec. XX, este povestea unei fetițe de 13 ani care își salvează spiritul, apărându-și seninătatea, în condițiile unui Amsterdam ocupat de naziști în perioada '42-'44. Citând acest exemplu, deși sunt multe alte expereințe și mărturii relevante, o fac doar în sprijinul unei idei, și anume, aceea, că noi, ființe aparent plăpânde, avem o alcătuire psihică uluitor de puternică.

Dacă nu aș fi avut bunici, dacă nu aș fi avut exemplul lor, dacă nu i-aș fi văzut de atâtea ori epuizați și osteniți, îndoiți de spate, cu mâinile aspre, cu ochii traversați de cea mai frumoasă lumină, mi-ar fi fost greu să cred în victoria seninătății. Dar bunicii mei și nu doar ei, toți sunt la fel, au îndurat nedreptăți cât pentru trei secole, dar au știut să rămână buni, păstrându-și interiorul ființei lor mereu cald. În copilăria mea mi-am imaginat eroii purtând pelerine, fiind înalți și foarte puternici, dar acum eroii mei, așa cum mi-i reprezint, când închid ochii, îi văd purtând o năframă legată sub bărbie, cu spatele aplecat, dar în gândul meu, Doamne, cât de puternici au rămas.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Dacă vrei să ajungi sus, citeam asta undeva, cred că în aforismele lui Nietzsche, folosește picioarele tale. Nu te lăsa purtat, nu te cățăra pe spinarea altora. Este atât de tentant să fentezi, să câștigi, prin simulacru de sudoare, fără să muncești, să ajungi la țintă, ocolind orice obstacol, să câștigi fără asumarea niciunui risc, însă în viață, dacă o trăiești asumat, demn și frumos, nu este despre a câștiga tot timpul, despre a împlini orice vis, ci de a ști ce să faci cu propriile înfrângeri, despre a ști să dansezi în mijlocul ploii, așteptând cu bucurie soarele. Faptul că primăvara nu este permanentă, nu asta este grav, ci faptul de a nu te bucura de ea atunci când este vremea împlinirii ei.

Dacă mă gândesc bine nu este o tragedie să rămâi cu o parte din visuri nerealizate, este infinit mai tragic să nu fi avut niciodată niciun vis. În ce constă, în fond, bucuria vieții dacă nu în acel simplu și minunat fapt de a-i savura palpitul, fără rest, prin toți porii, cu toate papilele gustative, cu inima ta, de atâtea ori făcută țăndări și totuși, întreagă până la capăt.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

O femeie de 40 de ani...

Niciodată până acum nu am înțeles, nici acum pe de-a întregul, de ce o femeie la 40+ poate exercita o putere de seducție atât de mare. De un timp încoace, așa s-a întâmplat, evident și datorită propriei vârste, să întâlnesc mai multe femei trecute de 40 de ani și, vă mărturisesc, că le-am urmărit cu atenție deosebită.

Surâsul femeii de 40+ are o candoare aproape copilărească și aparține acelui bărbat care va ști să-i descopere toate resursele camuflate îndărătul unor gesturi desprinse parcă din mișcarea subtilă, ne-amplă, a unui dirijor de menuet mozartian. Știți ce e minunat la o asemenea femeie? Zâmbetul ei este ca o raniță care poartă toate înfrângerile cu demnitatea învingătorului.

Vârsta femeii respectă logica oglinzilor cu geometrie variabilă: ea reflectă, în funcție de starea sufletească, nu doar vârsta biologică pe care femeia o are, ci toate vârstele pe care le-a avut deja: când se știe iubită și apreciată, vibrează ca la 25 de ani, când e respectată în numele portofoliului personal de victorii, e calmă ca la 40, iar când o alinți, aducându-i aminte, șăgalnic, de freamatul ezitantelor iubiri, e ca o copilă

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

de 20 de ani gata să râdă zgomotos, contaminant până la uitarea de sine.

40 plus este o vârstă teribilă, pentru că, vorba lui Charles Peguy, este vârsta la care devenim cine suntem cu adevărat. Formula asta se verifică cu prisosință la femei pentru că ele sunt mai atente cu propria lor devenire decât barbații și știu să își gestioneze emoțiile mult mai frumos decât o facem noi pentru simplul motiv că, genetic vorbind, sunt înzestrate cu mai multă inteligență emoțională.

Femeia de 40 + are mai multă poezie și, paradoxal, mai mult erotism decât femeia de 20 de ani. Se știe bucura de toate acele lucruri care, la prima tinerețe, par mărunte, dar odată cu vârsta sunt cu adevărat importante și apreciate: fragmentele sublime ale copilăriei petrecute la bunici, mirosul umed al trandafirilor proaspăt culeși, amintirea difuză, caldă a primului sărut cu ochii închiși din adolescență, bucuria unui apus creionat de Dumnezeu pe cerul senin și rubicond, îmbrățișarea plină de candoare a copiilor – toate acestea apretează inima senină a unei femei trecute de prima tinerețe. Erotismul femeii este încă la zenit și, urmând a se instala treptat nadirul vieții pasionale, o femeie de 40 de ani își trăiește asumat și conștient fiecare minut de erotism, dăruindu-se generos celui care va ști să-i descopere, triumfal, vitalitatea și frumusețea.

Știți ce credea Coco Chanel? – sunt în deplină consonanță cu opinia ei – că nimeni nu mai este tânăr după 40 de ani, dar poate fi încă irezistibil. Eu asta cred: că o femeie atentă cu propria ei devenire, acordând cu egal interes atenție și vieții ei interioare și celei exterioare, pendulând sub nimbul senin și discret al propriei frumuseți domesticite doar de unele riduri răzlețe, atentă la magia cuvintelor și la farmecul discret al inteligenței masculine – exercită o atracție aproape hipnotică.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Priviți cu atenție și veți descoperi că este încă o ființă catifelată, cu condiția, desigur, de a nu se fi lăsat doborâtă de asprimile, uneori dureroase, ale vieții. Altminteri însă, veți descoperi sufletul ei cald de copilandră și șarmul vitalității erotice gata să erupă ca și cel mai spectaculos vulcan.

Am în vedere femeia cu un bun gust axiologic, nu orice femeie gata să coboare garda în fața primului bărbat intimidant cu mușchi tarzanici. Dacă fac radiografia veticală a stărilor ei sufletești, voi spune că femeia cu adevărat atrăgătoare, la 40 de ani, are ceva greu de mimat: luciditatea și calmul deopotrivă cu finețea unei inimi care știe că a iubi înseamnă a dărui.

Dacă știi să descoperi cu atenție perla din scoica inimii unei femei de 40 de ani – nu ești, ca bărbat, un om pierdut, dar atenție, seducția ei încă perfect funcțională poate dăuna grav echilibrului dacă vei înghiți, pe nemestecate, ca la 20 de ani, din farmecul ei dumnezeiesc de frumos!

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Ca bărbat – sunt suma femeilor întâlnite

Ca bărbat sunt suma femeilor întâlnite, ca om sunt la întretăierea dintre fatalitatea genetică și educație. Zestrea pedagogică elementară o datorez părinților și bunicilor mei de la care am învățat cele mai solide lecții de viață.

La început, la 19 ani, am crezut cu onestă candoare, că voi schimba lumea, iar acum sper, cu aceeași onestitate, că lumea în care trăiesc să nu mă schimbe pe mine. Între cel de atunci și cel care sunt acum s-au interpus, ca într-un raft cu cărți, experiențele, iubirile, speranțele și multe dezamăgiri. Am un singur regret, acela de a nu fi spus la timp, oamenilor importanți din viața mea, cât de mult îi prețuiesc. Acum sunt mai atent.

Datorez, spuneam, enorm femeilor pe care le-am întâlnit, indiferent de calitatea lor, chiar și femeilor cărora le-am tăcut, le datorez ceva. Nu am dat foc fotografiilor femeilor iubite din teama juvenilă de a nu le pierde imaginea înainte de se fi lipit pe retină. Acum fiecare clipire a ochilor, fiecare limpezire, urmată de un ușor exercițiu retrospectiv îmi reamintește chipul lor senin. M-a binecuvântat Dumnezeu cu întâlniri frumoase, fiecare din ele întruchipând fragmente din eternul feminin: grație, eleganță, sensibilitate, erotism, dar și veninul pe care,

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

uneori, îl emană orice femeie dintr-un înnăscut mecanism de apărare. Mă gândeam, nepretențios, sub efectul unui puseu de luciditate să fac, cu titlu provizoriu, o listă deschisă a câtorva lecții cristalizate în timp:

Așadar, iată ce am învățat:

- Atunci când te îndrăgostești ești mai bun și mai tolerant în pofida oricăror neajunsuri.
- Starea de îndrăgostire este, orice ai face, perisabilă. Nu poate dura prea mult.
- Dorul, ca sentiment, este indicatorul autenticității stării tale de îndrăgostit. Ți-e dor, la început, din cinci în cinci minute. Apoi din oră în oră.
- Nu există subiecte importante și subiecte frivole. Când te îndrăgostești totul ți se pare important.
- Locul în care trăiești – metropolă, oraș, ori sat – îți pare o amplă scenă a rolului pe care îl joci. Întreaga lume pare că face o simplă figurație în filmul iubirii tale.
- Există riscul de a confunda sentimentul de iubire cu inflamarea afectivă, de tip baroc, a stărilor sufletești atunci când ești îndrăgostit.
- Nu spune „Te iubesc” cu ușurința cu care te speli pe mâini. Poți fi prada ușoară a unui sentiment ridicol atunci când ți-a trecut inflamația.
- A spune „Te iubesc” este esențial și frumos, dar este vital să poți arăta, zilnic, prin gesturi mărunte că vorbele tale au temei.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

- Dacă resortul îndrăgostirii tale, deși e greu să rămâi lucid în acele momente, este bazat doar pe atracția fizică, șansele de supraviețuire a sentimentelor sunt aproape nule.
- Este important să comunici, să ai, cum se zice, cuvintele la tine, dar, uneori, e vital să taci. De fapt, în iubire, a comunica înseamnă și a cumineca, tăcând.
- De la o anumită vârstă, ești ridicol, dacă joci teatru, crezând că pui fata/femeia pe jar. E infinit mai nobil să spui ce simți fără emfază și teatralitate.
- Suntem cu ușurință experți în problemele iubirii altora, dar suntem stângaci în problemele iubirii noastre.
- Nu există tipare și rețete. Când iubești, iubești conform structurii tale. La fel și atunci când suferi.
- Când se termină o relație simți nevoia să cauți explicații, să te justifici ori să ceri justificări. Nu e necesar. Mergi mai departe. E vital să zâmbești, păstrându-te calm și atât.
- Doar iubind, poți descifra suspinul unei femei și doar, rotindu-te ca aerul în jurul ei, vei învăța să-i tălmăcești șoaptele. Altiminteri, orice ai face, îți va parea că vorbește o limbă străină, doar de ea înțeleasă!
- Femeia, indiferent de cât de puternică e, moralmente vorbind, simte uneori nevoia să fie slabă, să lase armura jos. Nu e nimic rău în asta – dimpotrivă. Ea poate fi sublimă în acele momente, căutând să fie răsfățată și alintată.
- Orice femeie, trăind semeț, cu deplină încredere în sine a cunoscut și semnificația cuvântului deznădejde.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Ceea ce nu ne ucide, vorba lui Nietzsche, ne face mai puternici.

- Una dintre cele mai frustrante lecții învățate este că femeia, doar în calitate de mamă, poate iubi necondiționat. E valabil și pentru bărbat. Aș prefera să nu am dreptate.

Iubind, am avut parte de multe dezamăgiri și, mi-e limpede, că șirul lor nu s-a încheiat. Dezamăgirea e strict proporțională cu cantitatea de iluzii pe care o folosim pentru a trece prin viață.

Nu mă îndoiesc nicio clipă de existența urâtului și a răului din lume, însă aleg să creditez frumosul și binele! Înalta înțelepciune nu este dată de tăria cu care ignorăm răul, ci de abilitatea noastră de a nu ne lăsa doborâți de asprimea lui. Să vezi răul, povestindu-l, articulându-l, când te afli în proximitatea binelui și a frumosului este o impietate și o adevărată lipsă de eleganță. Nu ni se cere să fim perfecți, dar nu cred că avem voie să întunecăm seninătatea altori vieți prin lipsa noastră de seninătate.